

POBRESA pàg 3

Viure tres dècades al carrer:
"Es passa molt malament,
però no me n'avergoneixo"

CANTAUTOR GALÀCTIC pàg 14

El poblesequí Jaume Sisa
rep la primera edició
del Premi TRECSC

líneasants

19 anys

Núm. 471 · 13/7/2022 · liniasants.cat

Arnau Nadeu i Albert Ribas entrevisten Ada Colau a Espai Línia. Foto: Joanna Chichelnitzky

"Situarse en l'anticolauisme és una feblesa"

Entrevista a Ada Colau, alcaldessa de Barcelona i presidenta de l'AMB pàgs 10 i 11

EL POBLE-SEC pàg 14

La Festa Major del
barri arrenca divendres
i s'acabarà el 24 de juliol

LA MARINA pàg 14

Queixes pel soroll
que hi ha a la nit als
jardins de la Mediterrània

MORATÒRIA pàg 14

Stop Tanatori Sants
lamenta no poder
aturar el projecte

**ALUMINI - VIDRES
OBRES INTEGRALS**

home homing

**vidres • miralls
claraboies • alumini**

**projectes integrals
i execució d'obra**

*Si ho pots somiar,
nosaltres ho podem
fer realitat*

cuinescat

Gremi de reformes
d'interiors, cuines
i banys de Catalunya

Padilla, 243 • 08013 Barcelona
Tel. 93 881 77 06 • admin@home-homing.com
www.home-homing.com
• Magatzem: Ptge. Utset, 3

MITJANS DE PROXIMITAT, PERIODISME D'ALTA FIDELITAT.

Perquè a l'AMIC som fidels als mitjans de proximitat professionals i de qualitat, propers a la gent i compromesos amb el bon periodisme. Això és el que ens ha portat a fer 25 anys comptant amb la confiança de 500 mitjans i amb la fidelitat dels lectors; els coneixem bé i treballem per oferir-los la informació més rigorosa de la seva comunitat. Alta fidelitat, perquè estimem la premsa, perquè estimem la gent.

associació
de mitjans
d'informació
i comunicació

amic25 anys

Mitja vida vivint al carrer

» Fa dos anys que en Jaume viu en un pis amb la seva gossa després de passar tres dècades al carrer
 » La Fundació Arrels alerta que hi ha més de 1.200 persones que encara dormen al ras a Barcelona

Anna Utiel
BARCELONA

Ha viscut trenta anys al carrer, la meitat de la seva vida, i les ha vist de tots colors. La nit que més recorda és la del 17 d'agost de 2017, després de l'atemptat de la Rambla. "Va ser l'única vegada que vaig dormir a dins del pàrquing. Normalment dormia a l'exterior, a l'entrada de viants", explica Jaume Mengual. Parla del pàrquing del Raval que es va convertir en casa seva durant els últims cinc anys que va passar al carrer, abans d'aconseguir finalment un sostre, a principis de 2020.

A l'entrada d'aquell aparcament va trobar, primer, un recer segur i, més tard, una família. Va començar a passar-hi les nits mentre el pàrquing estava en desús i, quan el van tornar a posar en marxa, va buscar un altre lloc on dormir per evitar problemes. Al cap d'uns mesos hi va tornar i, lluny de rebutjar-lo, els nous responsables li van oferir un petit traster on guardar les seves coses. També feien que la càmera de seguretat l'enfoqués per assegurar-se que estava bé i el despertaven cada matí, el convidaven a baixar al pàrquing amb ells i passaven l'estona plegats. "M'hi van acollir com si fos un més. Va ser la primera vegada que em va passar una cosa així", assegura en Jaume.

Tot i que encara manté l'amistat amb el gerent del pàrquing, fa dos anys i escaig que no el veu cada dia. Poc abans de l'esclat de la pandèmia va entrar a viure en un dels pisos APROP de l'Ajuntament –edificis temporals– al Gòtic i va deixar de formar part de la llarga llista de persones que dormen al carrer a Barcelo-

Jaume Mengual i la seva inseparable Laika, a La Troballa, la botiga i el taller de la Fundació Arrels. Foto: A.U.

na. Actualment en són 1.231, segons el recompte anual de la Fundació Arrels. L'entitat matisa que es tracta d'una xifra "de mínims" i que en realitat n'hi ha moltes més, refugiades potser en llocs on és difícil detectar-les.

El recompte es va poder fer gràcies a més de 500 voluntaris que van passar la nit del 15 de juny als carrers de Barcelona. També ho van aprofitar per fer l'enquesta que els permet elaborar l'informe anual sobre la situació de les persones sense sostre de la ciutat. "Encara que és una enquesta llarga, no és difícil que vulguin respondre-la. Moltes de les persones sense llar se senten tan soles que, sigui l'hora que sigui, els ve de gust parlar i explicar coses de la seva vida", comenta la Maite Bosch, coordinadora d'un grup de voluntaris i col·laboradora habitual d'Arrels.

ENLLOC SENSE LA LAIKA

D'aquesta soledat que esmenta la Maite en sap alguna cosa en Jaume. O en sabia, fins que la Laika va arribar a la seva vida. Aquesta gossa de tres anys –"la meva nena", li diu ell– va amb ell a tot arreu. "És la millor companyia que puc tenir", afirma, amb tendresa. Són tan inseparables que ell sempre ha preferit dormir al ras amb ella als peus que deixar-la sola per poder entrar a qualsevol alberg per a persones sense llar que no admetés gossos.

Per això, quan l'Ajuntament li va dir que no podria entrar a viure al pis APROP amb la gossa perquè la seva raça es considerava potencialment perillosa (cosa que costa de creure, passant una estona amb ella), en Jaume ho va tenir clar: "Si no hi entra la Laika, jo tampoc". Va estar uns dos mesos insistint-hi, però al final tot va

sortir bé i van passar el confinament junts a la seva nova llar. Als seus 62 anys, en Jaume reconeix que es troba en un dels moments més dolços de la seva vida.

"NINGÚ S'HO ESPERA"

"Ningú que viu al carrer s'esperava acabar vivint al carrer". Coincideixen a dir-ho el director d'Arrels, Ferran Busquets, i la voluntària Maite Bosch. I ho corrobora en Jaume: "La primera nit que vaig passar al ras va ser impactant, no sabia què fer ni on anar", recorda, i admet que estava espantat.

La por és un sentiment que segurament no acaba de marxar mai quan dorms al carrer. Notícies com l'agressió a un home sense sostre que van cometre tres nois a prop de la plaça Espanya el passat dia 10, i tantes altres, generen una sensació d'in-

seguretat que condiona el dia a dia. "Recordo, per exemple, un cop que vaig sentir que li havien calat foc a una dona que dormia en un caixer", lamenta en Jaume.

Precisament, el director d'Arrels alerta d'una tendència a l'alça de les agressions que s'està començant a detectar i de la qual "caldrà fer un seguiment". També assenyala que, malgrat que l'Ajuntament ha creat nous recursos per a persones sense llar últimament, encara són "totalment insuficients" perquè la quantitat de gent que dorm al carrer a Barcelona continua sent "molt alta". Alhora, convida a lluitar contra l'estigma que hi ha al voltant d'aquestes persones. Des de l'experiència, en Jaume reforça aquesta idea: "Es passa molt malament al carrer, però és una autèntica escola i no m'avergonyeix d'haver-hi viscut".

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniaxarxa

facebook

twitter

instagram

La lupa

Transformem la mobilitat

per Dolors Sabater (CUP-Guanyem)

Foto: Albert Segura/ACN

Davant l'emergència climàtica, la crisi de combustibles fòssils i la creixent xifra de morts a causa de la contaminació, la urgència per canviar els models de mobilitat és cada cop més imperiosa. Cal donar resposta a les necessitats de mobilitat de la població d'aquest país, així com a la salut pública, tenint en compte, a més, que som una població cada cop més empobrida per la constant precarització de la vida. D'una banda, la falta d'inversions en infraestructura ferroviària i en transport públic, col·lectiu, no contaminant i no radial, en general, i de l'altra, la persistència de l'Estat i de la Generalitat a promoure models del passat, basats en el vehicle privat, ens perjudiquen greument. Perjudiquen de forma directa la salut pública, l'economia familiar i la qualitat de vida de la majoria de la gent, especialment de la gent treballadora i de la que es dedica a sostenir i a tenir cura de la vida. Amb perspectiva de gènere, el biaix en la inversió pública respecte a la mobilitat és rotundament patriarcal i masculista. Aquest model del passat, a més, en requerir un constant creixement en infraestructures viàries, té un efecte depredador envers el paisatge, l'equilibri ecològic i la preservació de terres necessàries per als conreus, perjudicant, de retruc, la sostenibilitat alimentària.

En aquest context, diumenge 29 de maig van coincidir dos esdeveniments molt rellevants. Ambdós festius i reivindicatius. Ambdós impulsats per la societat civil organitzada des d'una perspectiva transversal, àmplia i diversa. Ambdós motivats per infraestructures viàries provinents del franquisme. Al Baix Besòs es tallava l'autopista C-31, en el marc del *Transformem*, i al Vallès se celebraven els 30 anys de lluita contra el Quart Cinturó, un projecte viari que, sorprenentment, el joc brut auto-

nòmic de l'Estat ha tornat a posar a l'agenda política de la Generalitat tot just fa unes setmanes. Poden semblar infraestructures molt diferents, però totes dues responen al mateix model i provenen de la mateixa època. Simplement que una funciona completa des del 1969 i l'altra només s'ha fet a trams. L'autopista del Maresme va ser pensada per facilitar l'ús del vehicle privat, llavors incipient i element essencial del *desarrollismo* que atorgava coartada de progrés i modernitat a la dictadura. L'altra, rescatada ja en ple règim del 78, seguint la màxima de posar el vehicle privat com a element central des d'on pivotar la mobilitat, també de les mercaderies. L'autopista del Maresme, pensada per donar servei a la gran Barcelona, des d'una perspectiva lúdica i comercial, al preu de destrossar pobles i ciutats i deixar-los sense connectivitat interna. El Quart Cinturó, pensat per donar servei a la gran Barcelona i als seus polígons industrials externalitzats, al preu de destrossar conreus, paisatges, patrimoni històric, aqüífers i ramats. Totes dues infraestructures, grans negocis de ciment i promotors.

Des de fa 30 anys, la lluita popular contra el Quart Cinturó ha mobilitat pobles, pagesia, veïnat i organitzacions polítiques de tot el Vallès. En canvi, la consciència i la mobilització envers l'autopista a Badalona ha sigut més tardana, sempre latent però impregnada d'impotència, i ha passat d'estar centrada durant molts anys en la reivindicació d'uns laterals que permetessin una certa permeabilització i que compensessin la mobilitat interna que l'autopista obtura a l'actual replantejament obert envers la seva completa transformació o supressió, tant per raons urbanístiques com de contaminació.

El febrer de l'any 2018, quan es van complir els 50 anys de l'existència de l'autopista que va partir per la mei-

tat Badalona, el debat es va fer més viu, i els que llavors governàvem vam prendre un compromís públic respecte a aquesta ferida oberta, fent-nos ressò d'una voluntat popular que cada cop es feia sentir més. Preteníem convertir l'aniversari en un gran debat ciutadà sobre el futur d'aquesta descomunal barrera, amb diferents actes i debats, i tallant l'autopista durant la setmana de la mobilitat, el setembre d'aquell 2018, per ocupar-la amb el que havia de ser un procés participatiu sobre el model de ciutat. No partíem de zero. Ja havíem fet alguns deures. Partíem d'un estudi que definia diferents propostes d'actuació i que havia de ser el guió per abordar un debat de ciutat imprescindible: com convertir el 'mur' en node de serveis i oportunitats. Oriol Lladó, llavors regidor de l'àmbit de Badalona habitable, manté publicats al seu bloc *Connexions #Badalona* diversos articles on en parla amb detall. En aquell moment no podíem preveure que tot quedaria truncat per la moció del PP i del PSC, que a mitjans de juny va interrompre el govern del canvi. Els posteriors governs van abandonar el projecte, però la societat civil no va parar mai de treballar-hi.

La gran gesta protagonitzada per FAMPAS i *Transformem*, el 29 de maig de 2022, aquell espectacular tall de l'autopista C-31 i l'ocupació de la via amb desenes d'activitats cíviques, lúdiques i reivindicatives en defensa de l'escola pública i d'un altre model de ciutat, és un gran impuls per a una lluita imparabile. Per un altre model de mobilitat i per una transformació d'aquesta barrera indecent.

Al Vallès i a Badalona, i a tot el país, la mobilitat del segle XXI passa per invertir en tramvies i trens no radials, en carrils bici i en transports col·lectius i per anar deixant el vehicle privat en molt darrer terme.

Aquí es piula

El Twitter en paper

@nandocruz32

[Sobre la importància del Cruïlla 2022] Cuan-do Juan Luis Guerra preguntó al públic, quedó clar que en el Parc del Fòrum había barceloneses de toda Latinoamérica: Ecuador, Perú, Colombia, Venezuela, Cuba... De repente, un macrofestival barcelonés reflejaba la diversidad demográfica de la ciudad.

@santaloester

Avui, a la platja, una dona jove ha dit: "Quin repetell de sol!", una paraula preciosa que feia temps que no sentia. També la podem fer servir per descriure accions com "arrepellar-se" o "fer el repetell". Ara que fa calor, és el moment ideal per dir-la cada dia. #Llengua #Català

@AdriPujol

Per cobrar una feina de cinquanta euros (menys el 15% d'IRPF), acabo de presentar pressupost, factura, declaració responsable del proveïdor, paper del banc signat per l'entitat, declaració d'Hisenda d'estar al dia de pagaments i els meus ous *morenos* al bany maria.

@AlbertLloreta

Fun facts sobre TikTok: només fa cinc anys que existeix. Ha crescut el doble de ràpid que Facebook. L'usuari mitjà s'hi passa el doble de temps que l'usuari mitjà d'Instagram. Avui és el doble de gran que l'any passat. El seu algorisme és un secret protegit pel govern xinès.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Subdirectora de digital: Anna Corbatera
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Alba Losada (districtes de Barcelona), Gerardo Santos (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Olga

Dipòsit Legal: B 10856-2003

García (Vallès), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Anna Utiel (Montserrat) i Toni Delgado (Esports)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri
Controller: Mauro Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

Jaume Sisa

El cantautor poblesequí Jaume Sisa va rebre fa uns dies el primer Premi TREC per la seva gran obra musical i àmplia trajectòria artística. Sisa va agrair el reconeixement i va recordar en un discurs les cinc dècades de la seva carrera.

pàgina 14

Entitats Poble-sec

La Festa Major del Poble-sec, organitzada per la Coordinadora d'Entitats del Poble-sec, arrancarà el pròxim 15 de juliol per omplir el barri d'espectacles de cultura popular, concerts, activitats infantils, dansa i sopars populars, entre altres.

pàgina 14

Stop Tanatori

La lluita de la Plataforma Stop Tanatori contra el tanatori que es farà a l'antic Happy Park de Sants ha estat en part responsable del fet que l'Ajuntament treballi en una nova regulació sobre els equipaments funeraris.

pàgina 14

El + llegalit

líniasants.cat

- 1 Passejades per reivindicar el patrimoni de Sants
- 2 Darrers dies d'un símbol: la Bodega Montferry es trasllada
- 3 Jordi Martí (Junts): "Que el 73% de la ciutadania reclami un canvi a l'alcaldia és demolidor"
- 4 Irene Ortola: viure és una actitud
- 5 El Poble-sec demana més mesures per frenar el soroll nocturn

La clau

L'Olucha

per Susana Pérez

Em declaro fan número u de Rosa Olucha. A hores d'ara, no crec que hi hagi ningú que no sàpiga qui és (escrit així: amb article determinant davant del cognom, perquè és com s'esmenta els grans). Quatre pinzellades per als despistats: fa un parell de setmanes va viralitzar a Twitter un vídeo de l'actor i presentador Santi Millán cardant amb una dona que no és la seva parella. L'Olucha és la dona de Millán, protagonista involuntària d'aquesta història i qui ha sabut capgirar la trama per donar una lliçó a una Espanya hipòcrita, en el millor dels casos, o castrada, en el pitjor.

Després de la viralització del vídeo, moltes persones es van lamentar perquè van entendre que l'Olucha havia estat víctima de la infidelitat del seu marit. Però aquestes persones estaven equivocades, i així els hi va dir ella a través de les seves stories d'Instagram:

"A todos los que me preguntáis "¿cómo estás?" o me decís cosas tipo "lo siento, tienes todo mi apoyo", os comento: Yo estoy bien. Deberíais preguntaros cómo está él. Es él quien ha sufrido un ataque a su intimidad, que, por cierto, es delito. Su intimidad. Suya y de nadie más. No tenéis que sentir pena ni apoyar a nadie. Yo no soy una víctima y aquí no hay ni bandos ni propiedades. Ni él es mío ni yo soy suya".

L'Olucha l'encerta quan enfoca el tema, no com una infidelitat –quin escàndol!–, sinó com el que

és: un delictes. Un delictes contra la intimitat de l'actor i presentador Santi Millán tipificat al codi penal. I és tan delictiu difondre el vídeo pel seu caràcter íntim i privat com la seva redifusió, de manera que els milers d'usuaris que van participar en la propagació d'aquest contingut a través de repiular-lo a Twitter o de compartir-lo a

violència sobre les dones en nom de l'honor, el desig, la gelosia, la prepotència, la superioritat masculina o qualsevol altra bajanada. La llei de "la maté porque era mía", com deia la cançó, és encara present.

L'Olucha l'encerta de nou quan ens demostra que hi ha molts tipus de família. I ens explica que la seva, per exemple, es fonamenta en la llibertat, el respecte i la tolerància. No totes les parelles tenen la fidelitat com a valor suprem. Ans al contrari, som una societat hipòcrita que, en general, prefereix lluir cornamenta abans que establir una relació fonamentada en la comunicació i l'honestedat.

Com a l'Olucha, em fa molta mandra veure que a hores d'ara el sexe consentit i privat continua causant escàndols. I encara em fa més mandra que, quan es fa públic, la majoria s'apiada de la dona. No deixa de ser curiós que ningú es compadís dels homes d'altres casos d'intimitat viral, com ara el de l'expolítica Olvido Hormigos o el de l'extreballedora d'Iveco. Per no parlar que les relacions que no es basen en la fidelitat no només no es comprenen, sinó que sovint són objecte de mofa. Tot això és un signe inconfusible que el patriarcat ens habita.

Foto: @rosaluocha

WhatsApp són còmplices d'un delictes i podrien ser castigats, fins i tot, amb penes de presó.

L'Olucha l'encerta quan recorda que ningú és propietat de ningú. La violència contra les dones continua vigent –tot i ocupar encara un espai petit als mitjans de comunicació– i està apuntalada a la "llei de la propietat". Homes de qualsevol edat i classe social exerceixen la

Línia Sants no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#RenfeGratis

@Catinformacio: Pedro Sánchez anuncia una bonificació del 100% en els abonaments de Rodalies Renfe entre l'1 de setembre i el 31 de desembre del 2022.

#ElsÀudiosDeVillarejo

@Pulitologu: M'encanta que hi hagi tot un sector de gent que vulgui vendre que Ferreras és una poma podrida en un cistell ple de pomes periodístiques impecables.

#GoodbyeBoris

@QuimMonzo: Les cadenes britàniques de televisió informen de la dimissió de Boris Johnson amb la sintonia de Benny Hill de fons.

En Valerià Pujol i els alumnes fracassats

per Xavier Godàs

El meu fill acabarà per completar aquest any primer d'ESO a l'IES Jaume Almera de Vilassar de Dalt. Un curs que va començar bé, però que després de les vacances de Nadal va anar pel pedregar. Hem passat uns mesos de notificacions diàries i d'informes setmanals de deures per fer, mala conducta i un reguitzell d'expulsions de l'aula. Us podeu imaginar que tot plegat ha estat degudament amanit amb converses amb el seu tutor i amb el cap d'estudis. A casa també hi ha hagut ambient: control de tasques, converses allisonadores, algun càstig...

El cas és que el nano ha fet una entrada triomfal a l'adolescència, d'un dia per l'altre. I l'institut ha estat el seu principal objectiu. Allà s'ha estat dedicant a interferir en les classes i a respondre l'autoritat del professorat. Segons n'he tret en clar, el seu mòbil ha estat el més profund dels avorriments, conjugat amb una ràbia que ni ell sabia explicar-se. Una total manca d'interès per les matèries i una prístina insatisfacció sobre com es donen les classes. Amb això no voldria donar a entendre que el meu fill és innocent o una víctima del sistema. Ell és el responsable del seu comportament i l'ha de corregir. De fet, l'està corregint. Ara bé, també el comprenc.

El comprenc perquè jo mateix vaig ser un fracàs escolar de manual quan cursava el BUP. És més, no vaig passar de segon curs (que, això sí, vaig fer dues vegades amb idèntics resultats: vuit *Molt Deficient* amb totes les lletres i números). El meu mòbil per a notes tan galdoses fou dedicar-me amb una colla d'amics a fer la revolució. Llavors estava convençut que estudiant reproduïem el sistema. Vaig perdre tota corretja de transmissió amb l'aula. Jo i els meus col·legues ens saltàvem les classes un dia sí i l'altre també (llavors es podia fer: no et tanquen a dins del recinte escolar ni et fregien a informes). Eren molt més interessants les nostres converses en qualsevol racó de Vilassar o al voltant de la taula d'un bar que estar-se assegut en un pupitre mentre et recitaven la lliçó. Què voleu que us digui, tinc present aquella sensació d'avorriment mortal a l'hora lectiva. També que els meus suspensos inapel·lables em patines-

sin absolutament. Ni un bri de sentiment de culpa per suspendre a cabassos, la veritat sigui dita.

Però jo i els meus companys de transgressió revolucionària adolescent no ens perdiem cap classe d'en Valerià Pujol, en Valeri. Ens donava literatura espanyola. Tanmateix, jo no hi anava tant per la matèria com per la referència que era per a nosaltres en Valerià. Era un mestre, vaja, en el sentit que no es limitava a ensenyar el que sabia, sinó que anava més enllà: compartia la seva saviesa amb habilitat.

En Valerià era un personatge. Impartia la classe amb un fil de veu enronquit, de conjunt amb la gran discapacitat física que tenia a conseqüència d'haver patit una poliomièlitis quan era un nano. Però la seva discapacitat mai va ser un fre per a la seva mobilitat entre nosaltres. Assegurava la seva presència a banda de les difi-

nor per a nosaltres. Però ell en sabia molt més, per això ens l'escoltàvem. Entenguem-ho bé: en Valeri no era un *profe* enrotllat, era un mestre amb la capacitat d'escollar-se els seus alumnes i de comprendre els que, com jo, no encaixàvem en els paràmetres de l'aula. I nosaltres reconeixíem amb total naturalitat la seva autoritat.

Jo no vaig poder matricular-me per tercera vegada al curs de segon a l'Institut Jaume Almera. Tenia disset anys quan vaig plegar de la secundària i encara passarien uns quants anys més en què estaria disposat a defensar que tot el sistema educatiu havia de saltar pels aires. Però a poc a poc vaig anar covant la idea que hauria de tornar a estudiar si no volia continuar sent un peó del tèxtil sense horitzó a la vista. I aquí és quan en Valerià tornà a ser clau, des del record de l'experiència de la relació viscuda. El seu mestratge fou un dels ancoratges més importants

del meu canvi de perspectiva. Si ell bandejava les seves pròpies dificultats sent agència, vivint, creant, adquirint i proporcionant coneixement, sent home compromès amb el seu temps i el seu entorn, per què no seguir-ne l'exemple?

Per a tots els que hem estat estudiants complicats, no sabeu fins a quin punt és valuós trobar-se amb un mestre que t'obri horitzons malgrat que en aquell moment no siguis plenament capaç de copsar-los. Perquè s'escolen per alguna banda del teu cervell. I quan aprens a veure'ls, els fas servir per tenir propòsits. En Valerià mai va saber que

fou el meu mestre de referència quan jo era un xaval amb un cacau mental considerable. No ho sabrà mai perquè és mort des de fa trenta anys. Però ho fou i li hi agraeixo.

Per acabar, vull dir que enguany a Premià de Dalt, el municipi d'en Valerià, l'Associació Can Vallerià organitza actes de reconeixement a la trajectòria del mestre. Si cerqueu el seu nom, veureu que en Valerià Pujol deixà una profunda empremta en la literatura catalana: Premi Documenta el 1981, premi de La Crítica l'any següent i el de Carles Riba de poesia el 1983. També la deixà en la militància política d'esquerres. En temps de dispersions conceptuals, desorientacions pràctiques, cacaos normatius i ideologies petitones de consum ràpid val la pena recuperar els mestres amb senderi. No els oblidem, que ens fan falta.

Foto: Pexels

cultats. I si molt convenia, l'arreglèvem i el traginàvem. En Valerià no traspuava la identitat d'una víctima. Al contrari, tot ell era agència. El veïem aparèixer per l'institut amb el seu Dos Cavalls adaptat. No ens generava cap llàstima perquè no el veïem dèbil tot i l'extrema fragilitat del seu cos. Emetia força. I el respectàvem.

El respectàvem perquè ens tractava com persones potencialment lliures, cosa que significa que ell també ens respectava a nosaltres. Als que érem estudiants díscols no ens donava la brasa, cosa que és molt important si ets díscol. S'ajustava al nostre nivell i parlàvem. Moltes vegades de política. Recordo que en més d'una ocasió s'adreçà a mi per preguntar-me què pensava jo sobre tal cosa que havia passat. Que ens demanés el parer sobre qüestions polítiques o d'altres per l'estil era tot un ho-

Les millors perles

Un aficionat persegueix Pep Guardiola per demanar-li una foto. Tots dos van en bici. L'entrenador es pensa que és un lladre i fuig, accelerant. Al final baixa de la bici amb cara d'espantat, com dient "no em facis mal". El vídeo no té preu.

Roben una butaca de la biblioteca de Trinitat Vella. Ri apareix al balcó dels veïns. Ho ha explicat una treballadora de l'equipament a Twitter, amb imatges que no admeten dubtes: la butaca, taronja, és molt reconeixible.

Una embarassada de Texas circula sola per un carril VAO i, quan l'enxampen, diu amb convicció que el fill que porta al ventre és un passatger més, recordant als policies que la llei de l'avortament s'ha derogat perquè els fetus es consideren vides.

Els responsables d'un aquari del Japó es veuen obligats a donar un peix més barat als pingüins per l'augment de preus i els animals s'hi neguen: no obren la boca, giren la cara i, si finalment accepten ficar-se'l a la boca, l'escupen.

Àlex Recolons/ACN

LA FOTO

COMERCÇOS AMB CARA I ULLS TRIA BARCELONA

Tribuna

Viagogo, la punyalada al sector musical

per Xavier Marcé, regidor de Turisme i Indústries Creatives de l'Ajuntament de Barcelona i regidor de Nou Barris

Foto: Pexels

Els equilibris sobre els quals se sostenen els sectors culturals són molt fràgils. Tothom coneix els artistes, però molta gent no sap que darrere de la seva feina hi ha qui escriu un guió o qui compon una música; que algú ha dissenyat una posada en escena i un vestuari; que tot plegat implica un equip de persones que l'han produït; que alguna empresa ha venut les entrades i que en algun lloc aquest artista i el públic fan un acte de comunió que es diu espectacle. L'èxit o el fracàs de cadascun d'aquests esdeveniments que configuren el món de la cultura els afecta a tots en alguna mesura. A l'artista en primer lloc, però en un exercici d'encadenament de cadascuna de les peces que els configuren, al final a qui més afecta és a qui ha decidit arriscar-hi recursos i prestigi, és a dir, el productor.

El productor assumeix el cost d'una activitat, posa a la venda les entrades i efectivament assumeix el risc de l'èxit o del fracàs, i cal dir que no sempre se li reconeix la importància de la seva feina ni el mèrit que suposa la incertesa de cadascuna de les seves decisions. Tot plegat, a més a més, en un context d'assumpció de tota mena de responsabilitats: si cal suspendre el concert perquè plou, si el seient que he comprat no té bona visibilitat, si el so no estava ben equalitzat, si l'espectacle era massa curt o si, per qualsevol raó certa o no, el públic (ara convertit inexorablement en client) considera que l'espectacle (també ara inexorablement convertit en producte) no justificava el preu abonat. Sovint es tracta de petites responsabilitats poc rellevants que, per la naturalesa de l'activitat cultural i per la inevitable subjectivitat de cada persona, es diversifiquen individualment i construeixen o destrueixen la credibilitat i el prestigi de cada productor.

Sense empresaris productors, la cultura s'esvairia, potser reduïda a un petit grup de creadors solitaris sense gaire contacte amb la gent o emmagatzemada en repositoris públics més atents, de vegades, al manteniment d'un determinat tipus de cànon que no pas a una socialització real de l'art i de la creació. Per això cal protegir la figura del productor i eliminar tot el que malbarata la seva feina a l'empara de les noves tecnologies i del discurs fàcil de les economies col·laboratives.

En són un bon exemple aquelles plataformes que, sense cap participació directa en el risc de l'espectacle, aprofiten les virtuts de les tecnologies per induir la revenda, apujar el preu de les entrades i, no poques vegades, falsificar-les venent dos cops un mateix seient.

D'entre totes, s'endú la medalla d'or Viagogo. La seva agressiva estratègia ha aconseguit col·locar-la en un lloc privilegiat dins de les pràctiques empresarials mancades d'ètica que compren entrades de tota mena d'espectacles altament comercials per posar-les a la venda a preus molt superiors als originals.

Ras i curt: en un despatx ubicat en un indret indefinit i legalment protegit per una legislació favorable, un programa informàtic governat per robots i algorismes esgota les entrades d'un espectacle utilitzant falsos clients per revendre-les immediatament. Per això, i passa més vegades de les que voldríem, un espectador pot haver pagat el doble que el que s'asseu al seient del costat sense que els hagi quedat clar que han comprat entrades en plataformes diferents. Evidentment, les reclamacions van a parar al productor de l'espectacle; a l'empresari programador que poca cosa podrà fer-hi davant l'opacitat i l'habilitat legal del revenedor.

Viagogo és un exemple, entre altres, dels negocis que aprofiten la constant transformació de les tecnologies per situar-se a les fronteres de la llei, ateses les dificultats jurídiques per regular el seu marc d'actuació. És una relació tan complexa com la que tenen el dòping i els programes antidòping en el món de l'esport.

Segurament, hi ha dificultats legals per aturar aquesta mena de pràctiques, però hi ha una pregunta que sorprenentment no té resposta. Quina és la raó per la qual un productor no pot decidir quines i només quines plataformes li venen les entrades, prohibint, per tant, a Viagogo que les ofereixi? Quelcom tan senzill com a mínim deixaria clar al client qui està dins de la legalitat i qui actua en el mercat negre. Si consideréssim que la revenda induïda és una mena de dòping cultural, cal constatar que encara estem lluny de fer net en una qüestió que amenaça directament la necessària confiança entre el públic i el productor.

“

Si consideréssim que la revenda induïda és una mena de dòping cultural, cal constatar que encara estem lluny de fer net en una qüestió que amenaça directament la necessària confiança entre el públic i el productor

”

Flaixos

@MarcSarrats: Ara que ve al cas, he recordat la frase de ma mare de vora l'any 2000 que deia: "El tonto d'Estopa és més llest que el llest d'Andy y Lucas".

@AlvaroMunoz: El DIEC2 diu que l'onomatopeia per al batec del cor és 'trip-trap'. Jo un cor que fa trip-trap no sabria si portar-lo al metge o al mecànic.

@joeldiazbrah: Hi ha moltíssimes més persones que creuen que sé com es diuen i no sé com es diuen de les que puc gestionar.

Surt.
 Gaudeix.
 Somia.
 Descobreix.
 Viu.

amb TMB.

Transports
 Metropolitans
 de Barcelona

“Hem tingut un govern a tres, amb el PSC a dins i ERC a fora”

Ada Colau

Alcaldeessa de Barcelona i presidenta de l'AMB

Arnau Nadeu / Albert Ribas
Fotografia: J. Chichelnitzky

Encara té penjat aquell cartell al seu despatx que deia “no oblidem mai qui som, d'on venim ni per què som aquí”? Sí, encara el tinc penjat. El mateix.

Creu que la gent que va fer possible que arribés a l'alcaldia continua reconeixent qui són vostès, d'on venen i per què són aquí?

Sí. A peu de carrer és el que percebo. Amb la pluja de querelles que ens han posat alguns sectors privilegiats, la gent ho veu i em diu que aguanti i que està al meu costat.

Fa set anys que és alcaldessa. Què queda de l'Ada Colau del 2015 i en què nota que ha canviat?

Crec que de l'Ada Colau del 2015 queda tot. La il·lusió i la motivació per canviar el model de ciutat són les mateixes. El que ha canviat és que ara tinc més coneixement de la institució i dels procediments.

Canviar les coses potser no és tan fàcil com podia semblar des de fora de la política...

Sí. Quan entres a dins veus la com-

plexitat de les coses. Des de fora és difícil imaginar-s'ho. Però alhora hem confirmat que coses que ens deien que eren impossibles en realitat eren possibles, com ara la política antidesnonaments malgrat no tenir-ne competències. Així i tot, es triga, perquè entre que decideixes una cosa i s'acaba fent sovint passa molt més temps del que voldries.

“Hi ha hagut una campanya de desprestigi de la ciutat finançada”

Optarà a un tercer mandat. El realisme polític ha pesat més que els postulats estrictes que marcava el que es va anomenar “nova política”?

Jo estic complint amb el nostre codi ètic, que permet dos mandats o, com a molt, tres. El tercer mandat, i l'últim, em fa molta il·lusió per consolidar la transformació. Les Glòries, la Meridiana, la Marina, el tramvia

per la Diagonal... Són projectes que necessiten un tercer mandat.

Si ho tenia tan clar, com és que ha trigat tant a resoldre la incògnita?

Jo no tenia pressa, perquè he de fer d'alcaldessa i governar la ciutat, no pensar en les eleccions. I també perquè per a mi era molt important que fos l'organització la que fes la reflexió i ho validés. Jo no tinc cap mena d'ànsia d'allargar-me en el càrrec.

Tot i que l'últim Baròmetre de l'Ajuntament la dona guanyadora de les pròximes eleccions, també hi treu la pitjor nota des que és alcaldessa (4,1). Això després que una enquesta del Gesop apuntés que tres de cada quatre barcelonins volen un canvi a l'alcaldia. Sembla una mala tendència...

L'única certesa que apunten totes les enquestes és que Barcelona és una ciutat d'esquerres i progressista. Les formacions que liderem tots els sondejos som Barcelona en Comú, ERC i el PSC. De fet, aquest mandat ja hem governat de forma estable amb un govern d'esquerres a tres, amb el PSC a dins i ERC a fora. Dit això, el que interessa a la ciutadania és que parlem del model de ciutat. Tot apunta a un govern d'esquerres, però el fet que

marcarà la diferència serà qui el lideri. Amb Barcelona en Comú al capdavant s'han fet coses que no s'havien fet mai.

A la recent jornada municipalista d'En Comú Podem va afirmar que multiplicaran la seva força. Realment creu que pot millorar els resultats de les últimes eleccions?

Ho crec totalment, perquè és el que em trobo a peu de carrer des que vaig dir que optaria a un tercer mandat. Molta gent m'ha dit que no m'havia votat en el passat i que ho farà ara perquè ha vist que està-

“Hi ha sectors econòmics que mai en tenen prou i volen el màxim benefici”

vem determinats a fer segons quines polítiques. Són ciutadans que, amb tota la legitimitat, al principi no tenien clar que sabéssim gestionar o que fóssim fiables i que ara pen-

sen que sí. Fins i tot hi ha molts ciutadans que em diuen: “En altres eleccions voto altres coses, però a Barcelona tinc clar que ningú defensarà la ciutat més que tu”.

Vostè sap que la seva figura genera posicions als antípodes. Creu que el que s'anomena “anticolauisme” fa servir un argumentari que l'acaba reforçant?

Qui es posiciona com a anticolauista, com ara Junts per Catalunya, demostra que no té projecte. Si en tens, no parles de Colau sí o Colau no. Situar-se en l'anticolauisme, o en qualsevol altre *anti*, és una feblesa. Dit això, hi ha molta crítica legítima. Però jo vull reivindicar l'orgull de ciutat, perquè hi ha hagut una autèntica campanya de desprestigi finançada on han participat alguns grups de l'oposició i alguns mitjans que s'han abonat a les *fake news*, al descrèdit i a les mentides. Em sembla inacceptable en termes morals i no ho hem de permetre.

Quan diu una campanya finançada, a què es refereix?

A formacions polítiques que destinen recursos a fer campanyes per diferents mitjans i vies per desprestigiar i alimentar *fake news* sobre mi i sobre la ciutat. I això molta gent ▶

“A la ciutat no hi ha un problema generalitzat amb la neteja”

◀ ho veu, perquè m'ho diu. Jo només demano que parlem a partir de les dades, que mostren que Barcelona està liderant la recuperació econòmica i la sortida de la crisi, o que mirem els esdeveniments estratègics que hem captat, com ara la Copa Amèrica de vela o la capitalitat mundial de l'arquitectura. No hem d'acceptar que es menteixi per motius partidistes, i en aquestes campanyes ho hem vist.

Quan reivindica el bon moment de Barcelona ens recorda Jaume Collboni. Com és compartir govern amb qui serà un dels seus màxims rivals a les eleccions? Sembla que el PSC ha apostat per fer visibles les discrepàncies amb vostès...

Jo matisaria això de màxims rivals. Per a mi el màxim rival és la dreta política i econòmica, que s'ha manifestat clarament en les querelles que ens han posat els fons voltor o l'empresa privada de l'aigua. Respecte al PSC, entenc que marqui les diferències mentre ho faci des de la lleialtat. Hem vist altres governs on les punyalades volen, com a l'altre costat de la plaça Sant Jaume.

Ara que citava la Copa Amèrica de vela, de vegades crida l'atenció l'Ada Colau que veiem en un acte com el de la seva presentació, per exemple, i l'Ada Colau que veiem a l'estrena de la biblioteca García Márquez, per posar-ne un altre. En un sembla que no s'hi troba del tot a gust i en l'altre se la veu molt més contenta. És així? És normal, perquè vinc de ser activista i no hi ha res que em faci més il·lusió que les inversions en els barris eternament oblidats. M'hi reconec plenament, en aquesta imatge. Però el fet que sigui molt més feliç a la García Márquez o que em posi a plorar a la Marina perquè inaugurem un metro que fa dècades que s'esperava no vol dir que diem que no a altres esdeveniments internacionals. El que hem dit és que volem triar. Vam dir que no, per exemple, a l'Hermitage perquè era un *pelotazo* en tota regla.

Hem parlat del PSC. El seu altre rival és ERC. Creu que després de les properes eleccions és moment que els comuns i ERC s'entenguin i puguin formar govern junts?

Crec que serà moment de govern ampli d'esqueres. El més important és que nosaltres traiem el millor resultat per poder liderar aquest govern. En les darreres eleccions ja vaig proposar un govern a tres, però en termes nacionals el PSC i ERC volien presentar-se com a enemics irreconciliables. A la ciutat, però, coincideixen molt, de vegades més que amb nosaltres. Les

propostes que es fan ara és perquè liderem nosaltres el govern. No he vist ERC confrontant els fons voltor, aturant la massificació turística... A la Generalitat han liberalitzat el lloguer d'habitacions. Si no liderem nosaltres el govern, el PSC i ERC acaben cedint a les pressions d'alguns sectors que no havien trobat aturador als seus privilegis.

Parlant de governar, l'aposta per transformar la ciutat des de la mobilitat i l'urbanisme genera molts titulars. Creu que d'aquí a uns anys els canvis que ha impulsat tindran més consens?

Les transformacions que s'estan fent ara crec que ja tenen molt de consens. La superilla de Sant Antoni, les Glòries, la Meridiana... Hem doblat els carrils bici, estem posant més verd i espais més saludables... Es parla molt de la superilla de l'Eixample, però ho estem fent a la Marina, al Besòs... A tot arreu. Tots els

“Vam dir que no a l'Hermitage perquè era un 'pelotazo' en tota regla”

Baròmetres diuen que el 80% de la gent demana que es pacifiqui la ciutat i que hi hagi més verd. El que queda pendent és la mobilitat metropolitana, perquè Barcelona està fent els deures però hi ha altres administracions que no. Ho veiem a Rodalies o amb la Línia 9 del metro. Barcelona no es pot resignar a respirar verí perquè altres no han fet els deures.

Un altre tema que genera controvèrsia és la neteja. Què està passant? Molta gent s'ho pregunta...

En el període de transició del canvi d'una contracta es van avaluant quines millores cal fer. Dit això, no diria que a la ciutat hi ha un problema generalitzat amb la neteja. Hi ha punts, com ara Ciutat Vella, on cal intensificar la neteja. Però som la ciutat que hi destina més diners. Ara bé, també cal cuidar la ciutat, perquè hi ha gent que ens diu que netegem més que mai però que se segueix embrutant i que hi ha molt incivisme.

La preocupa aquesta qüestió de cara a les eleccions?

Més que pensar en les eleccions, el que ens convé és resoldre-ho. Però no ho hem de demanar tot a l'administració. El primer que cal fer per

a la neteja és no embrutar tant. De neteja en fem més que mai, però és cosa de tots.

Un altre tema important és el del turisme. Fa poc una vintena d'entitats, com ara Foment, van demanar que no s'instrumentalitzés aquest sector des de la política, fent referència a l'Ajuntament. Les entén aquestes peticions?

Hi ha sectors econòmics que mai en tenen prou i que volen treure el màxim benefici a curt termini, però l'Ajuntament ha de defensar l'interès general i pensar en un model sostenible. El turisme és positiu? Sí, però no pot ser il·limitat i massificat. S'hi ha de posar normes. A nosaltres no només ens arriba el que diu Foment, sinó també el que diuen els veïns dels barris afectats. A Ciutat Vella, per exemple, hi ha molta preocupació pel retorn massiu del turisme. Per això estem reactivant la lluita contra els pisos turístics il·legals, entre altres mesures.

Parlant de Foment, és un dels actors que fa més bandera del discurs metropolità i advoca per una institució que vagi més enllà de l'AMB. En canvi, el vicepresident executiu de l'AMB, Antonio Balmón, creu que això està abocat al fracàs. Vostè què n'opina?

Tal com està dissenyada l'administració metropolitana, aquesta és insuficient. Quina és la millor manera d'evolucionar? El debat és aquest. Els municipis tenen molta por que això es faci des de dalt i que es dilueixin les identitats locals. S'han de conservar, no diluir-les. Barcelona no ha de ser arrogant ni devorar els municipis. Dit això, ha d'augmentar la governança i fer-ho amb cooperació, no amb imposició. La millor manera de fer-ho és construir a poc a poc. Generant projectes concrets d'èxit, com per exemple el que hem fet amb el primer operador metropolità d'habitatge.

Un altre projecte concret és la proposta de Balmón de fer un nou sistema de seguretat metropolitana. Ha de ser prioritari això?

El que cal és avançar en la coordinació entre les policies locals i els Mossos, però sempre amb el lideratge de la Generalitat, que és qui té les competències en aquest àmbit.

Sobre la seguretat, l'esquerra i l'augment de l'extrema dreta, l'escriptor Kiko Amat deia en una entrevista a Línia que a la perifèria hi ha molta gent desenganyada...

El problema és el clima d'antipolítica i els errors comesos des de la política institucional. La polarització també ha fet molt mal. I és evident que l'esquerra també ha de fer autocrítica. Hem de millorar moltes coses. ■

– El PSC està fent visibles les discrepàncies amb vostè. La preocupa?

– Mentre ho faci des de la lleialtat ho entenc.

– Com és compartir govern amb un dels seus màxims rivals?

– El meu màxim rival és la dreta.

– I amb ERC, ha arribat el moment de governar junts?

– El més important és que nosaltres puguem liderar el govern, perquè el PSC i ERC acaben cedint a les pressions.

Associació de Comerciants *Creu*

Els nostres establiments, de Qualitat

Aquestes darreres setmanes, els associats **Wines and Copas, Leicy Sthetic, Vogue i Ultimate Vapeo** ja han complert amb tots els requisits del projecte **Q de Qualitat**, segell de qualitat que atorga la fundació Barcelona Comerç, i que és gratuït per a tots els nostres associats que compleixen una sèrie d'exigències.

Entre elles, temes administratius, jurídics, d'informació al client, de qualitat en el tracte, lingüístics, de disposició d'objectes, d'accessibilitat o de sostenibilitat. El distintiu s'entrega després d'una anàlisi de l'establiment per mitjà d'un dels certificadors acreditats. En aquest cas, les Q les varen entregar les vicepresidentes **Patrícia Porta i Mònica Noguera**.

Judo Condal, tota una vida dedicada al Judo

Aquesta setmana passada, la vicepresidenta de l'eix, **Mònica Noguera**, entregà als responsables del nostre establiment associat **Judo Condal** el premi a tota una trajectòria dedicada als esports i el judo en particular, que l'associació va recollir en els darrers Premis de l'Esport de Sants-Montjuïc, que entrega l'e-

quip de **Sants 3 Ràdio** anualment.

Judo Condal va néixer a Hostafrancs el 1967, i ha esdevingut el club de judo més històric de Barcelona i Catalunya, amb nombrosos grans mestres que han sorgit dels seus equips i classes, i esdevenint un referent arreu. **Moltes felicitats per aquest guardó!**

Creu Coberta

&

Grans hits del rock i un Street Escape per gaudir en família aquest estiu al Poble Espanyol

TOTA LA
INFORMACIÓ
ES POT TROBAR
AL WEB
poble-espanyol.com

- Els dies 16 i 30 de juliol i 13 i 27 d'agost el Poble Espanyol ofereix un cicle de concerts de rock adaptats per als més petits amb reconegudes bandes tribut a Fito&Fitipaldis, The Beatles, Scorpions i Loquillo.

- Els directes de Rock&Kids tindran lloc a l'espai Village, una zona a l'aire lliure que el Poble Espanyol ha estrenat amb l'objectiu de completar les activitats amb propostes gastronòmiques de proximitat, música ambient i un entorn idíl·lic.

- La programació familiar d'aquest estiu es completa amb tallers artesanals i, els dissabtes a la tarda, amb el primer Street Escape que es fa al recinte i que convida els participants a conèixer diversos espais del Poble trobant pistes i resolent proves en equip.

- El Poble Espanyol inclou aquestes activitats en la seva programació d'estiu, amb la qual reafirma la seva aposta per les activitats culturals i d'oci dirigides a tots els públics en un espai històric, segur i a l'aire lliure.

CB ÉJAR

CLÍNICA DENTAL

Béjar, 18
08014 Barcelona - Tel. 93 325 55 43

ODONTOLOGIA GENERAL
ORTODÓNIA
IMPLANTS
PRÒTESIS DENTALS

- Pressupostos sense compromís
- Finançament per mesos
- Preus especials a la tercera edat

CONFIA EN LES PERSONES
CONFIA EN NOSALTRES

**15% DTE. PRESENTANT
AQUEST ANUNCI**

"La Muntanya"

Xarcuteria des de 1966

OFERTA FANTÀSTICA!!
ESPATLLA IBÈRICA DE JABUGO
Sencera, desossada i llescada al buit
98,95€ / la peça

Els oferim una àmplia gamma de
Pernils de Jabugo - Salamanca
Trevez i embotits
de primera qualitat totalment garantida

CREU COBERTA, 45 - TEL.93 423 48 11 - 08014 BARCELONA

Farmàcia del Mercat

Hostafrancs

TANCAT PER DESCANS PERSONAL:
24 DE SETEMBRE, 12 D'OCTUBRE,
1 DE NOVEMBRE, 25 I 26 DE DESEMBRE

C/ Creu Coberta 95
08014 Barcelona
 93 431 91 70
 646 69 03 21

Dilluns a Divendres 8:00 a 21:00
Dissabtes: 9:00 a 21:00
Diumenges: 9:00 a 21:00
Estem a prop teu

Hostafrancs

PLATS CUINATS
des de 1979

Obert de dijous a diumenge
de 10.30 a 15:30h

CONSELL DE CENT, 17 - 93 424 38 17 - www.platscuinatshostafrancs.com

PORTONOVO SILVESTRE

CERVESERIA-RESTAURANT

**ESPECIALITATS
DE LA CASA:**

Carns a la brasa
Pernil de Guijuelo.

MENÚ DEL DIA

11€

C/ Creu Coberta, 37 (tocant Plaça Espanya) Tel./Fax 932925395
salamanca@grupossilvestre.com
www.grupossilvestre.com

Els jardins de la Mediterrània: un punt conflictiu pel soroll

- » El Districte ha instal·lat sonòmetres per decidir si prendrà mesures
- » La situació d'aquest espai ha provocat algunes queixes veïnals

Alba Losada
LA MARINA

En alguns barris l'estiu és sinònim de sorolls nocturns. És per això que el Districte està tirant endavant un Pla d'estiu amb la idea de pal·liar l'impacte que sovint provoca aquesta problemàtica. Un dels llocs on s'han pres mesures és als jardins de la Mediterrània, ubicats en un interior d'illa del barri de La Marina, on fa tres setmanes es van instal·lar dos sonòmetres. "Quan tinguem resultats, veurem si s'han de regular els horaris dels establiments dels jardins de la Mediterrània i del carrer Nou de la Rambla —on també n'han instal·lat—", va explicar fa uns dies el regidor Marc Serra a *Línia Sants*.

Des de l'Associació de Veïns de la Vinya, que es troba a prop dels jardins, diuen que els hi han ar-

Als jardins hi ha més de 10 bars i restaurants. Foto: Ajuntament

ribat queixes pels sorolls que provoquen les més de 10 terrasses que hi ha en aquest interior d'illa. "Els caps de setmana tanquen a la una de la matinada, però hi ha clients que després es queden als bancs dels jardins", assegura la presidenta de l'entitat, Carmen Higuera. Davant d'aquesta situació, afegeix, alguns veïns, farts de tenir dificultats per descansar, demanen que s'avanci l'hora de tancament dels establiments.

Des d'alguna de les terrasses dels bars, gaudint de l'espai com a client, també es poden veure problemes. Així ho manifesta el veí del barri Abdó Florencio, que afirma que hi ha bars i restaurants que no controlen que els clients no facin soroll perquè, en alguns casos, se senten intimidats per ells. En paral·lel, també diu que alguns restauradors intenten "estirar una mica" l'hora de tancament.

Habitatge | Protesta contra el Banco Santander

El Grup d'Habitatge de Sants demana una solució per l'Assia, una veïna que viu a un habitatge del Banco Santander d'on se la vol desnonar. El grup va ocupar fa uns dies una de les oficines de l'entitat bancària.

Hi haurà nova regulació per als tanatoris: "Arriba tard"

NORMATIVA ▶ L'Ajuntament ha aprovat fa pocs dies no donar durant un any llicències per a nous equipaments funeraris, mentre treballa en una regulació que estableixi en quins punts de la ciutat es poden instal·lar. Aquesta decisió arriba després que el desembre del 2021 es donés la llicència per convertir l'antic Happy Park de Sants en un tanatori, projecte al qual s'oposa des de fa molt temps la Plataforma Stop Tanatori.

A un dels seus integrants, en Txema Martínez, la mesura li ha

deixat una sensació agredolça. Per una part, celebra que des del Districte hagin dit a la plataforma que la lluita veïnal ha denotat que l'ordenança de serveis funeraris no estava funcionant perquè, entre altres, "era incompleta i estava oberta a interpretacions". D'altra banda, lamenta que la moratòria de llicències no s'hagi fet oficial fins fa poc, quan "es va aprovar el gener del 2021". "Si s'hagués anunciat abans, no s'hauria pogut donar la llicència per al tanatori de l'antic Happy Park, però ha arribat tard", conclou.

Tot a punt per a l'esperada Festa Major del Poble-sec

Les festes arranquen el pròxim 15 de juliol. Foto: Twitter (@AteneuBase)

TRADICIÓ ▶ Les festes del Poble-sec són unes de les que tenen més personalitat de tot el districte i, per tant, és una gran notícia que tornin a celebrar-se amb normalitat. Entre el pròxim 15 i 24 de juliol el barri s'omplirà d'espectacles de cultura popular, concerts, activitats infantils i sopars populars, entre altres. Pel que fa al pregó, serà el mateix 15 de juliol a la plaça de les Navas, a càrrec de dos sanitaris que s'han deixat la pell durant la pandèmia.

Una de les grans novetats d'enguany és que s'està animant

els veïns a penjar dels balcons el domàs del Poble-sec, creat fa unes setmanes. Els quatre colors que el formen —groc, blau cel, vermell i blau fosc— representen els quatre veïnats del barri. Un altre fet important té a veure amb la cursa de carretons. Tal com expliquen des de La Base: Ateneu Cooperatiu, unes obres a l'espai on es guardaven els carretons van fer que es perdessin les restes dels de l'edició anterior. Per tal de poder tornar a celebrar aquesta estimada tradició, han demanat ajuda al veïnat.

Guardonen Jaume Sisa amb el I Premi TRES

CULTURA ▶ "Oh, benvinguts, passeu passeu, de les tristors en farem fum. Casa meua és casa vostra si és que hi ha cases d'algú...", diu la cançó del cantautor poblesequí Jaume Sisa, *Qualsevol Nit Pot Sortir el Sol*. Es tracta d'una de les que més han marcat diferents generacions, i és per això que és una de les cançons més importants de la gran obra musical que, el passat 5 de juliol, va ser reconeguda amb el

primer Premi TRES a l'Antiga Fàbrica d'Estrella Damm.

Durant l'acte, Sisa va agrair el reconeixement i va recordar amb un discurs les cinc dècades de la seva carrera, plena d'èxits impossibles d'oblidar. També es va presentar el concert 'Malalts de cel · SISA', que faran amb cançons de Sisa diferents artistes que l'admiren, com Maria Arnal o Guillem Gisbert, el 20 de juliol al Teatre Grec.

Jaume Sisa. Foto: P.Cortina/ACN

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t

Fa mesos que el teixit comercial està treballant amb estudiants d'escoles de disseny, arquitectura, audiovisuals i moda per potenciar amb les seves aportacions el comerç i reactivar-lo. Tot plegat en el marc del projecte 'Dissenyem comerç', que s'ha anat presentant darrerament.

Queixes per la denegació de les ampliacions de terrasses

RESTAURACIÓ ▶ El Gremi de Restauració va denunciar fa pocs dies que l'Ajuntament està denegant la majoria de les consolidacions de terrasses ampliadades durant la pandèmia. Ja s'han tramitat quatre de cada 10 sol·licituds d'un total de més de 2.800 terrasses, amb un percentatge de denegació que frega el 80% de mitjana en el conjunt de la ciutat. Per part seva, el Gremi va assegurar que només el 6% de les denegades es trobaven en les denominades 'zones saturades'. A més, va recalcar que més del 70% de les denegacions es deuen a una aplicació "incorrecta" de l'ordenança.

Per part seva, el director del Gremi de Restauració, Roger Pallarols, va dir que el govern "ha alimentat" amb promeses una expectativa que no s'està complint. "Denegar sense justificació, tal com s'està fent, significarà haver enganyat el sector, haver-li fet creure que presentar la petició serviria per conservar la terrassa", va afegir Pallarols.

S'han denegat el 80% de sol·licituds denegades. Carles Martín/ACN

REACCIONS

Quan l'Ajuntament va anunciar fa unes setmanes que no regularitzaria les llicències de les ampliacions de terrasses, van sorgir diverses reaccions. Per part seva, Foment del Treball, PIMEComerç, Barcelona Oberta, Comertia i Gremi d'Hotels van intentar aturar la decisió municipal demanant que mantinguessin les ampliacions fetes. Per part seva, el primer tinent d'alcalde Jaume

Collboni va reafirmar la decisió del consistori assegurant que en "les àrees tensades" les terrasses tenien el seu final escrit i no es consolidarien.

Després d'aquestes paraules, el portaveu d'ERC a l'Ajuntament, Jordi Coronas, va llençar una crítica a Collboni, recordant-li el que havia passat en els darrers mesos: "El monocultiu de terrasses" havia "liquidat el dret al descans de moltes persones".

Les rebaixes d'estiu, marcades per la pujada dels preus

COMPRES ▶ El petit comerç va començar el passat divendres 1 de juliol una nova campanya de rebaixes "necessària", però marcada per la incertesa davant l'increment sostingut de preus. És la previsió que va fer el president de PIMEComerç, Àlex Goñi, que va assegurar a l'ACN que el sector està vivint una "caiguda important del consum", derivada de la pèrdua de poder adquisitiu de les famílies per culpa de la inflació.

A aquest fet, se li va sumar l'avançament dels descomptes a les grans superfícies i plataformes,

que van fer que el petit comerç, conseqüentment, s'hagués vist abocat a fer el mateix, malgrat que el tret de sortida oficial a la campanya de rebaixes d'estiu és l'1 de juliol. Davant d'això, associacions com Comertia o BCN Comerç van demanar fixar un calendari de descomptes "clar".

Per part seva, el president de Comertia, David Sánchez, va afegir que esperava que "les ganes de la gent de retornar l'activitat i de consumir, compensi la davallada del consum per l'increment de preus".

Les rebaixes van començar el passat 1 de juliol. Foto: Albert Cadanet/ACN

Hotels que
són autèntiques
joies *Concèix l'Especialització
Monument*

B^{HH}
Gremi d'Hotels
de Barcelona

Ajuntament de
Barcelona

La Casa
dels Barris

espai línia

Girona, 52
Dreta de l'Eixample

A PROP

consum sostenible i de proximitat

Un miler d'idees per millorar l'alimentació sostenible

Foto: Ajuntament

Participació

El procés participatiu de l'Estratègia d'alimentació sostenible 2030 ha finalitzat amb un miler d'aportacions. Impulsat per l'Ajuntament, aquest procés volia fer partícips els ciutadans i les entitats de la ciutat per millorar les polítiques d'alimentació sostenible.

En concret, del miler d'aportacions, 848 han estat en línia, a través de l'en-

questa ciutadana i altres aportacions als debats, mentre que les altres 144 han estat propostes presencials, que s'han aportat durant les sessions obertes i debats que s'han celebrat els últims mesos.

La finalitat d'aquestes trobades era contrastar amb la ciutadania el que s'ha treballat en l'àmbit de l'Ajuntament i recollir les opinions dels veïns per transformar el sistema alimentari a la ciutat. El procés, en concret, ha estat en marxa des

del 4 de maig fins al 12 de juny, amb sessions presencials dinamitzades i un accés a la plataforma Decidim.Barcelona. Pel que fa als tallers, se n'han celebrat vuit amb entitats i ciutadans, tot i que també s'han organitzat reunions amb professionals i representants de l'àmbit de la salut, l'educació, el comerç, l'agricultura i la restauració, entre altres.

Amb tot, l'Estratègia d'alimentació sostenible Barcelona 2030 serà un full de

ruta compartit que haurà de seguir-se els pròxims vuit anys en matèria de polítiques alimentàries a la ciutat, tant per part de l'Ajuntament com per la resta d'actors.

En aquest document quedaran recollides la visió, els objectius i les línies de

Del miler d'aportacions, 848 s'han fet a través d'internet i 144 han estat presencials

treball que han de guiar la transformació del sistema alimentari a la ciutat.

Tot i que les sessions participatives van començar fa pocs mesos, el procés d'elaboració de l'Estratègia va arrencar el mes de gener. A més, compta amb la participació d'un centenar d'organitzacions de diversos segments del sistema alimentari, que aposten per l'alimentació sostenible.

Amb tot, la voluntat final d'aquest pla de futur és incrementar la producció, venda i consum d'aliments de temporada, la protecció i recuperació dels espais agraris urbans, la promoció d'una dieta saludable, fomentar les relacions justes en el marc de la cadena alimentària i coordinar els diversos agents del sistema per portar a terme accions concretes i avaluable, vinculades a estratègies existents.

Col·laboració d'altura per promoure els hàbits saludables a les escoles

Salut

El projecte SISME de la Gasol Foundation impulsa iniciatives per combatre l'obesitat infantil. Actualment s'implementa a 21 escoles de la ciutat i serveix per fomentar hàbits saludables relacionats amb l'esport, l'alimentació saludable i el benestar emocional. A més, aquesta iniciativa busca generar un efecte cadena entre els infants de sis a 12 anys i les seves famílies, per tal que tota la comunitat educativa se'n pugui beneficiar, sobretot als barris amb indicadors socioeconòmics més desfavorits.

De fet, a principis de juny el mateix Pau Gasol, conjuntament amb l'alcaldeessa, Ada Colau, van visitar l'escola La Pau, del barri

de la Verneda i la Pau, un dels centres que participen en el SISME.

Aquest projecte es va posar en funcionament el curs passat, d'acord amb un conveni de col·laboració entre la Gasol Foundation i l'Ajuntament.

ACCIONS ALS MENJADORS

Paral·lelament a aquesta iniciativa, l'Ajuntament també col·labora de manera estreta amb l'Agència de Salut Pública de Barcelona (ASPB) per potenciar accions de prevenció de l'obesitat infantil a la ciutat. Per exemple, els dos organismes es coordinen a través del projecte *Menjadors escolars més sans i sostenibles*, en el qual han participat 45 escoles de la ciutat al llarg de l'últim curs.

Foto: Ajuntament

consum sostenible i de proximitat

Tornen els premis als millors botiguers i comerços

Guardons

Després de dos anys de restriccions ocasionades per la pandèmia, la direcció de Comerç, Restauració i Consum de l'Ajuntament ha reprès la celebració del Premi Comerç de Barcelona, unificat amb el Premi Mercats de Barcelona. Enguany arribaran a la seva 23a edició i tenen la finalitat de premiar les millors botigues i iniciatives comercials de la ciutat.

Els guardons d'aquesta edició consten de sis modalitats diferents i una menció especial a l'esforç i la resiliència del comerç de proximitat durant la pandèmia. Per la seva banda, la modalitat Premi Mercats de Barcelona Jordi Maymó consta de dues subcategories: el premi a la millor iniciativa individual d'una parada i el premi a la mi-

llor iniciativa col·lectiva per a la dinamització d'un mercat municipal.

Pel que fa a la resta de categories, es mantenen les sis tradicionals, que són les següents: el premi al comerç innovador de l'any, el premi al comerç de proximitat, el premi Albert González a la promoció del comerç de la ciutat, el premi al comerç sostenible, el premi al comerç emblemàtic i la menció especial que reconeix la resistència i l'esforç dels botiguers durant la pandèmia. Amb tot, les candidatures per optar als premis es poden presentar fins al 12 de juliol.

UN PILAR DE LA CIUTAT

Sigui com sigui, el sector del comerç a Barcelona mostra una àmplia oferta comercial i associativa, a través de les associacions de

botiguers i els eixos comercials. Aquesta implicació representa una font de riquesa per a la ciutat i és un eix vertebrador del dia a dia dels barris, ja que els comerços oberts donen vida als carrers.

Des del consistori apunten que, durant els darrers anys, el comerç de proximitat ha continuat demostrant que és "un dels actors clau de la ciutat", perquè treballa per "enfortir" els barris i atendre els veïns i veïnes. A més, destaca la seva voluntat adaptativa en el marc del món digital, cada cop més present en la vida del consumidor i que ha canviat els hàbits de compra.

Per altra banda, i pel que fa als dos anys de pandèmia, el consistori destaca que les botigues de proximitat han estat "solidàries" amb el veïnat, cosa que evidencia que són "part fonamental" de la vida de la ciutat.

EN PRIMERA PERSONA

"El client encara valora el tracte personalitzat"

Ramon García

Joieria-Rellotgeria Nomar
(Onze de Setembre)

La Joieria-Rellotgeria Nomar és un referent de la Rambla Onze de Setembre per la seva trajectòria i perquè és un exemple de relleu generacional, per al qual fa anys que es prepara. I és que Ramon García i el seu fill, que també es diu Ramon, treballen braç a braç per adaptar el negoci als nous reptes del comerç. Ramon pare és el president dels comerciants d'Onze de Setembre, a Sant Andreu.

Com ha canviat el comerç de proximitat els últims anys?

Amb la crisi i l'arribada de la venda *online*, molts negocis han hagut de tancar. Els que han continuat oberts s'han adaptat a la nova situació. Nosaltres, de fet, tenim web des del 2010 amb venda *online*, amb la qual arribem a tota Espanya. Però malgrat l'auge de la venda en línia, el client encara valora el tracte personalitzat, la confiança i l'especialització que ofereix el comerç de proximitat.

Quins són els principals reptes que afronta el sector?

Els botiguers vivim un canvi constant i ràpid. Si no ens hi adaptem, molts comerços acabaran tancant.

Què fan des de l'associació per contribuir-hi?

El comerç de barri és vital per a les ciutats i els veïns. Tot el que fem és per ajudar-los. Fem sortides al carrer el juny i l'octubre, assessorem els botiguers i fem campanyes per estimular i fidelitzar la clientela.

Foto: Ajuntament

Estrena de la tercera temporada de 'Gent de mercats'

Foto: Ajuntament

Televisió

Els mercats de la Llibertat, del Poblenou, de la Barceloneta i de la Vall d'Hebron són els protagonistes de la nova temporada del programa de TV3 *Gent de mercats*, dirigit per Tana Collados i que s'endinsa en el dia a dia d'aquests equipaments.

De fet, aquest programa repassa no només la vida dels mercats, sinó també els sentiments, preocupacions i alegries de la gent que hi ha, des dels botiguers fins als compradors. A més dels de Barcelona, aquest programa també visitarà aquesta temporada els mercats de Gavà, Puigmercadal de Manresa i el de Sant Jordi de Sant Boi. També inclourà les històries dels mer-

cats que es munten i desmunten el mateix dia, com els ambulants de Sant Pere de Ribes, Malgrat de Mar, Tremp, la Pobla de Segur i Sort.

HISTÒRIES AMAGADES

Amb tot, la voluntat d'aquest espai televisiu és mostrar als telespectadors que cada mercat amaga històries apassionants i commovedores. *Gent de mercats* és una producció de TV3 amb la col·laboració de Benecé Produccions, i compta amb el suport de la Diputació de Barcelona, l'Institut Municipal de Mercats de Barcelona (IMMB), la Diputació de Lleida, l'Ajuntament de Sant Boi i el departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural de la Generalitat.

Turisme responsable i sostenible

Barcelona reactiva la lluita contra els pisos turístics il·legals

Amb el retorn del turisme després de dos estius anòmals a causa de la pandèmia, l'Ajuntament intensifica la feina per localitzar i tancar aquests allotjaments

CAMPANYA/ És moment de no abaixar la guàrdia. Les previsions apunten que aquest estiu serà el de la tornada definitiva a la normalitat i el del retorn al turisme pre-pandèmic. De fet, la pressió turística a la ciutat ja s'està començant a notar des de mitjans d'any, amb un augment considerable del nombre de pernотacions i de visites.

És per tot plegat que aquest estiu l'Ajuntament intensificarà el pla de xoc contra els habitatges turístics il·legals, un pla que ha donat bons resultats i que ha posat fi a la proliferació descontrolada d'aquesta activitat, passant d'uns 6.000 pisos turístics il·legals a una xifra molt baixa que tendia a zero gràcies a la tasca inspectora i sancionadora.

En aquest sentit, la intensificació del pla permet, segons detalla l'Ajuntament, posar a treballar un equip de més de 70 persones, entre les quals 25 visualitzadors –indagant i buscant ofertes fraudulentades als webs d'anuncis– i 26 inspectors a peu de carrer, per evitar que l'activitat il·legal torni. De fet, ja s'han rastrejat més de 51.000 anuncis en plataformes digitals i només s'han detectat uns 360 pisos que oferien allotjament turístic sense tenir el permís per fer-ho.

A partir d'aquí, l'Ajuntament demanarà a les plataformes que retirin immediatament aquests anuncis i s'iniciarà el corresponent expedient, que pot acabar amb una sanció d'entre 3.000 i 600.000 euros. Concretament, la multa per un allotjament turístic il·legal sense atenuants és de 60.000 euros.

El govern municipal també té previst posar en marxa una campanya d'informació per recordar als visitants que no s'allotgin en pisos sense llicència, i a la ciutadania que no es poden oferir serveis d'allotjament turístic sense tenir-ne el permís.

DES DEL 2016

Barcelona lidera la lluita contra els habitatges d'ús turístic il·legal des del 2016. Va ser aleshores quan el govern municipal va posar en marxa una bateria de mesures per fer compatible la creixent activitat turística amb la defensa del dret a l'habitatge i unes normes de convivència clares.

En aquesta línia, el 2017 es va

Foto: ACN

La feina feta des del 2016, en xifres

- ✓ **17.500 expedients disciplinaris, amb 8.000 sancions a allotjaments il·legals**
- ✓ **Multes a Airbnb i a plataformes que no esborren els anuncis de pisos il·legals**
- ✓ **Lluita contra les màfies i 3.500 pisos il·legals que tornen a ser habitatges**

Foto: ACN

aprovar el Pla Especial Urbanístic d'Allotjaments Turístics (PEUAT) de Barcelona, que garanteix la preservació de la funció social de l'habitatge, limita el creixement d'allotjaments turístics en determinades zones i estableix estratègicament les àrees on se'n poden ubicar de nous.

L'entrada en vigor d'aquest pla va fer que les polítiques públiques

s'encaminessin cap a l'objectiu de la tolerància zero amb l'oferta il·legal d'allotjaments turístics a la ciutat.

INSPECCIÓ

Un objectiu que, per una banda, va comportar que es posessin en marxa mesures sancionadores i coercitives contra les plataformes, procediments disciplinaris contra els particulars que exercien aquesta

activitat irregularment i mecanismes de detecció.

Abans de l'esclat de la pandèmia, tota aquesta campanya d'inspecció va generar importants sancions contra plataformes com Airbnb, però també va provocar que aquestes prenguessin consciència de la necessitat de posar fre a la seva oferta il·limitada i sense condicions. De fet, va ser aleshores quan es va

obrir la via negociadora a través de la qual l'Ajuntament notifica a les plataformes els anuncis il·legals detectats i aquestes es comprometen a despenjar-los.

En xifres, des del 2016 la campanya d'inspecció ha permès obrir 17.500 expedients disciplinaris, amb més de 8.000 sancions a allotjaments il·legals; multar les plataformes que no esborren els anuncis d'allotjaments il·legals i actuar contra les màfies, aconseguint que 3.500 pisos il·legals tornin a ser habitatges permanents.

Unes dades que, en paraules d'Eva Mur, directora de Serveis d'Inspecció de l'Ajuntament, demostren la feina ingent que s'ha fet al respecte. "A nivell de govern es va fer una aposta molt forta per aquesta qüestió i hem construït un equip molt professional. Al principi ens costava molt trobar exactament les localitzacions dels pisos, però cada vegada ens hi hem anat especialitzant més i ara som molt ràpids. Comptem amb avançades eines de captura de dades –*scraping*– i de gestió de les mateixes", detalla Mur, que també posa en valor la tasca del grup d'inspectors a peu de carrer, la qual permet demostrar amb un acte d'inspecció *in situ* l'activitat il·legal i així donar més pes als expedients.

Amb tot, una feina intensa que Mur remarca que no s'ha deixat de fer ni tan sols durant el confinament per la pandèmia. "Nosaltres hem continuat treballant sempre, però per ara no s'estan disparant les xifres", conclou la directora de Serveis d'Inspecció de l'Ajuntament.

COMUNICACIÓ

Paral·lelament a aquesta tasca d'inspecció, l'Ajuntament també ha desplegat diverses campanyes de comunicació amb l'objectiu de recordar als visitants els missatges fonamentals de convivència a la ciutat i de transmetre la importància de llogar habitatges d'ús turístic legals.

Tot plegat per refermar la idea que Barcelona vol ser una ciutat amb turistes, no una ciutat dels turistes. I que la ciutat atractiva per al turista és aquella que garanteix la vida quotidiana dels seus residents. "Només enfortint la vida permanent podem revertir les externalitats del turisme", conclouen des de l'Ajuntament.

Turisme responsable i sostenible

Foto: Ajuntament

Llogar habitacions per menys de 31 dies sense llicència també és il·legal

NORMATIVA/ El Pla Especial Urbanístic d'Allotjaments Turístics (PEUAT) de Barcelona va incorporar a principi d'aquest any 2022, i per primera vegada a la història de la ciutat, la regulació urbanística del lloguer d'habitacions per a usos turístics, en aplicació de la regulació de la modalitat de lloguer turístic de les llars compartides del Reglament de Turisme.

Així doncs, des d'aleshores també és il·legal llogar habitacions per menys de 31 dies si no es disposa de llicència turística. Per contra, llogar habitacions per a ús habitual (per més de 31 dies) per compartir pis, per a estudiants, per a treballadors... es pot continuar fent a Barcelona.

Una activitat que perjudica el veïnat, els operadors legals i els mateixos turistes

IMPACTES NEGATIU/ Però per què és important perseguir els habitatges turístics il·legals? Per respondre aquesta pregunta podríem començar dient que són una activitat que només beneficia els seus propietaris i que, en canvi, perjudica el veïnat, els operadors legals i els mateixos turistes. Vegem-ho.

EL VEÏNAT

La proliferació de pisos turístics il·legals crea barris per a turistes, gentrificació, expulsa el comerç tradicional, encareix l'habitatge, genera molèsties i tensions amb el veïnat...

Lluitar contra els allotjaments turístics il·legals, doncs, permet alleugerir les àrees o zones de la ciutat amb una forta pressió turística i, per tant, evitar la gentrificació i els barris per a turistes on desapareix el petit comerç de tota la vida, on el veïnat veu com s'incrementen els preus dels serveis bàsics i on no pot accedir a l'habitatge perquè és massa car.

Però no només això, sinó que aquesta lluita també permet continuar donant resposta a la preocupació i al malestar de la ciutadania envers els fenòmens derivats del turisme a causa de l'increment desmesurat i sense ordre ni control de les places d'allotjament turístic a la ciutat. Tot plegat alhora que es busca l'equilibri urbà i la diversificació que assegurin un encaix sostenible de l'activitat turística, procurant

garantir el dret a l'habitatge, el descans, la intimitat, el benestar del veïnat i la convivència.

El cas d'una finca del barri de Sant Antoni relatat per un dels seus veïns –que prefereix mantenir l'anonimat– ho il·lustra molt bé. En aquest bloc hi va arribar a haver quatre pisos turístics. Gràcies a la denúncia de la comunitat de veïns, es va poder saber que només dos tenien llicència. Els altres dos eren il·legals. La intervenció de l'Ajuntament va acabar amb el tancament d'aquests dos i també amb els problemes de convivència. "Els altres dos són gestionats de manera professional, i quan hi ha hagut algun problema, ens han atès i hi han posat solució", afirma el mateix veí.

ELS OPERADORS

Precisament, els proveïdors d'allotjaments turístics legals són uns altres perjudicats pels pisos il·legals, perquè generen competència deslleial i economia submergida.

ELS TURISTES

I, per últim, els pisos turístics il·legals fins i tot perjudiquen els mateixos turistes que s'hi allotgen, perquè aquests habitatges no ofereixen les garanties que sí que dona l'oferta turística legal. Com pots reclamar si no n'estàs content? Saps qui hi ha darrere del teu contracte? Massa preguntes sense resposta.

Foto: Ajuntament

Waterpolo | Prats, Muñoz i Marcos, campiones d'Europa júnior

Paula Prats, Alba Muñoz i Ana Marcos, jugadores del Club Esportiu Mediterrani, es van proclamar aquest dilluns campiones de l'Europeu júnior de Netanya (Israel) amb la selecció espanyola després de superar per 9-8 a Hongria en una final ajustada.

Per un esport amb mirada LGTBI

» L'Ajuntament, Panteres Grogues i l'Agrupación Deportiva Ibérica LGTBI+ firmen un acord pioner
 » David Escudé, regidor d'Esports: "És un pas endavant per assolir un esport lliure i igualitari"

DRETS SOCIALS ▶ L'Ajuntament ha signat un manifest de col·laboració amb el Club Esportiu Panteres Grogues i l'Agrupación Deportiva Ibérica LGTBI+ per tirar endavant mesures en matèria d'igualtat i garantia dels drets de les persones LGTBI+ en el món de l'esport. Els encarregats de signar-lo han estat la tinenta d'Alcaldia de Drets Socials, Justícia Global, Feminismes i LGTBI, Laura Pérez Castaño, el regidor d'Esports, David Escudé, el president del Club Esportiu Panteres Grogues, Joan M. Miró, i el vicepresident de l'Agrupación Deportiva Ibérica, Toni Travieso.

El regidor d'Esports, David Escudé, qualifica aquesta aliança com "un important pas endavant en el camí per assolir una pràctica esportiva lliure i igualitària on tothom se senti segur i còmode". "Fins ara, hem anat avançant amb moltes iniciatives pioneres i, amb aquesta col·la-

boració, estem segurs que millorarem la situació de les persones LGTBI+ en l'àmbit esportiu, garantint els seus drets", afegeix.

A partir d'aquest manifest es desplegaran tres accions principals. En primer lloc, es farà un programa de formació en diversitat sexual i de gènere en esports, que ha d'incidir en la igualtat i en la garantia dels drets de les persones LGTBI+ en l'àmbit esportiu i que s'adreçarà tant al personal tècnic de l'Ajuntament com de les instal·lacions esportives municipals i dels clubs i associacions esportives de la ciutat. S'impulsarà també un manifest contra la LGTBIfòbia en equipaments esportius municipals, una eina de prevenció, detecció i erradicació de qualsevol tipus de discriminació i violència física o verbal en aquests espais. I, finalment, s'elaborarà un circuit per la denúncia de les violències LGTBIfòbiques en equipaments esportius.

L'acord es va signar a principis de juliol. Fotos: Ajuntament

el valor de la proximitat

100.812

usuaris únics metropolitans
 Octubre '21 OJD

166.566

pàgines vistes
 Octubre '21 OJD

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernández

Montserrat
Tura

Neus
Munté

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Jordi
Martí

Lucía
Delgado

Marc
Cerdà

Gala
Pin

Xavier
Godàs

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Oriol
López

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Arnau
Nadeu

T'han acusat d'un crim terrible i et trobes en un parc ple d'atraccions que amenacen la teva vida. Busca la manera de sobreviure a PS 4 i 5 i Switch.

No t'ho perdís

Foto: Twitter (@bcncultura)

Sardines & Rumba

La Caseta del Migdia de Montjuïc torna a acollir aquest estiu la proposta Sardines & Rumba. Des del 13 de juliol i fins al 31 d'agost, aquest espai barceloní serà l'escenari dels concerts de rumba del grup Arrels de Gràcia, que el públic podrà gaudir mentre tasta les millors sardines a la brasa. Les nits de dimecres, doncs, es convertiran en les millors de la setmana. A més, com que l'activitat començarà a les vuit del vespre (i s'allargarà fins a la una de la matinada), els assistents podran veure la posta de sol amb una de les millors vistes de la ciutat.

Famosos

"Em retiro", deia fa uns dies Rigoberta Bandini a *La Resistencia* de Movistar+. "Em retiro una estona llarga", matisava tot seguit, deixant una mica més tranquils el presentador, el públic i tots els fans. L'anunci de Paula Ribó (Barcelona, 1990), així es diu en realitat, arriba de forma inesperada, després d'haver viscut l'any més intens de la seva carrera, com a mínim a nivell mediàtic. La seva participació al Benidorm Fest, el festival de preselecció d'Eurovisió, la va acabar de catapultar a la fama i de consolidar un èxit que s'havia començat a cuinar el 2020, amb la cançó *In Spain we call it soledad*. Ara, l'artista ha detallat a Instagram que publicarà "una cosa rodona" i farà el final de gira durant la tardor, i que, després, se n'anirà "a viure a sota d'un cocoter per crear més cançons". D'altra banda, acaba de publicar *Así bailaba* amb Amaia Romero. Un hit més a la llista.

La fitxa

QUI ÉS? R I G O B E R T A B A N D I N I

ÉS FAMOSA PER... Ser una de les noves cantants de moda
El Benidorm Fest la va acabar de catapultar a la fama

QUÈ HA FET? Anunciar una retirada temporal
"Em retiro una estona llarga", ha dit a 'La Resistencia'

A LES XARXES... Desconcert
Titulars i declaracions fora de context han confós els fans

Llibres

El Mag
Colm Tóibín

1933. Thomas Mann i la seva dona abandonen Alemanya anticipant l'horror del nazisme. Ell és l'escriptor més famós del seu temps, però quins secrets oculta? *El Mag* explica la història d'un home imperfecte i ambivalent. L'home que amb l'esclat de la Primera Guerra Mundial va situar-se al costat fosc de la història. El pare de sis fills que va amagar la seva homosexualitat.

Teatre

Negatius
Sílvia Navarro

Un projecte que aborda la figura de Robert Capa des d'una òptica de ficció. La trama repassa els fets més rellevants dels fotoreporters de guerra Gerta Pohorylle i Endre Ernő Friedman (creadors del pseudònim R.C.) i també porta a debat com ha canviat la concepció d'aquestes figures amb el pas del temps.
A la Sala Flyhard de Barcelona.

Música

Això no para
Cala Bera

El grup de "rap combatiu" (així es defineixen) Cala Bera ha publicat aquest mes de juliol el seu segon àlbum de llarga durada. Dos anys després de *Volum 1* (Flufi Records, 2020), els del Penedès tornen amb *Això no para* (Flufi Records, 2022), un disc que recull set cançons en català. Entre aquests nous temes destaca una col·laboració amb el DJ Plan B: *Lliçons*.

Pelis i sèries

Elvis
Baz Luhrmann

Un repàs per la vida i l'obra d'Elvis Presley (Austin Butler) a partir de la seva relació amb el coronel Tom Parker (Tom Hanks), el seu enigmàtic mànager. La pel·lícula explica des de l'ascens del mític cantant fins al seu èxit sense precedents, en un context de canvis als Estats Units. I, enmig de tot plegat, hi ha Priscilla Presley (Olivia De Jonge).

ESTILS DE VIDA

Vigila amb els gelats

Foto: Pexels

ALIMENTACIÓ

Amb aquesta calor, a qui no li ve de gust un gelat? Tan refrescant, tan dolç... A més, n'hi ha de tots els gustos, mides, colors i olors, així que és fàcil trobar el "teu" gelat. Però, com en tot a la vida, no se'n pot abusar. Ara que som a l'època de l'any en què, per raons òbvies, es consumeixen més gelats, la Universitat Oberta de Catalunya (UOC) recorda alguns aspectes no tan dolços dels gelats i ens proposa alternatives.

Les expertes Mariona Bolfegó i Montserrat Rabassa, professores col·laboradores dels Estudis de Ciències de la Salut de la UOC, expliquen que els gelats a base d'aigua, de llet o de nata tenen molt sucre, "com a mínim un 20% o un 30% del pes total". A més, tot i que són refrescants, no alleugen la set, sinó al contrari: la incrementen. A l'hora de triar un gelat (perquè difícilment hi podrem renunciar del tot), hem de tenir en compte que "com menys ingredients, millor"; és a dir, hem d'evitar els ultraprocesats. Si els podem preparar a casa, amb fruita triturada i congelada, també millor. I una alternativa saludable són els iogurts gelats amb una base que sigui 100% iogurt natural. N'hi ha als supermercats, diuen des de la UOC.

Les claus

MASSA SUCRE

Els gelats a base d'aigua, de llet o de nata tenen massa sucre: sol ser un 20% o un 30% del seu pes total

FAN VENIR SET

Tot i que són molt refrescants, els gelats no alleugen la set, sinó que tenen l'efecte contrari: la incrementen

INGREDIENTS

Com menys ingredients tingui la composició d'un gelat, millor: hem d'evitar els ultraprocesats

IOGURTS GELATS

Una alternativa saludable són els iogurts gelats amb una base que sigui 100% iogurt natural

Foto: Pexels

KRAVMAGA

DEFENSA PERSONAL

MIXTO
FEMENINO
EXTRAESCOLARES

DINAMIS SPORT

**CLASES Y ENTRENAMIENTOS PRIVADOS
GRATIS 2 DIAS DE PRUEBA MÁS CAMISETA**

 618 557 197

DEFENSA PERSONAL [**SALA FITNESS INCLUIDA**
1H PARKING GRATUITA]

KRAVMAGA

KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM | INFO@KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM

NO VESTIM DE DOL ELS NOSTRES BOSCOS

UNA IMPRUDÈNCIA ENS HO CREMA TOT

LA NOSTRA
ESTIMADA
BIODIVERSITAT

incendis.gencat.cat

 Diputació Barcelona |
  1822 2022 |
  112 emergències |
  Fem-ho BE TIT POSSIBLE |
  Generalitat de Catalunya